

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt negyedévre 1 frt. Egyes számára 10 kr

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökre.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: Papp György, Gyulafehérvár

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Modern Caleidoskop.

A gondtalan tanulói időkől egyike a legsebbebb tantárgyaknak jut eszembe s különösen annak egy pontja, mely a Caleidoskopról szól. Emlékszem, hogy jól megtanultam annak mibenlétét s gyönyörködtem is az előidézett színek különbözőségében és kombinációiban, de annak praktikus vonatkozását s azon tulajdonságát, hogy forgató nélkül is megjelenik a sok színvegyület: később, a küzdelmes életpályán, a „*tegnap és ma*” terén és idején fedeztem fel.

S a mai találmányok korszakában nem kis jelentőségű esemény az, a mikor mesterkétség, észfeszítő gondolkodás nélkül, ugymondva, mintegy önként létesül a Caleidoskop, melynek önkéntelen bemutatója a társadalmi közélet. Az állandóan millió meg millió — a hány ember — életcélokért küzdő jövő-menő, nyugtalan emberiség, mintegy részeiben megszámlálhatatlan örök gépezet állítja azt elő. Ez a legszebb, egyszerűségében utánozhatatlan, színei sokféleségében leírhatatlan Caleidoskop, mely az egyes színek minden némű válfaját, kombinációját, a szemlencse által csak felfogható legparányibb halvány színsugarakat is mutatja. Betekintek a káprázatos szintárba s kezdem megkülönböztetni az egyes színeket s már kiveszem a kombináltakat is, de szemem fárad, repes, agyam kimerül figyelmében s utóvégre is csak azokat látom, azokat rögzítem szemeim lencséire, melyek szembetünőbb, kiválóbb színek... Valami rég ismert, valami feltűnő módon ingerlő szín fordul elő, mely a négy évszak természeti színeit ábrázolja s mintha elnevezve volna, ezt olvasom le róla: „*divat*” ezer meg ezerféle árnyalatban. Itt meghökkenek s gyerekes okoskodás tolul eszembe: hát még itt is divatozik a di-

vat?! Ugy látszik a színek világában is uralkodó tényezők vannak, melyek azok változatait befolyásolják.

Nézem mereven tovább; fordul a gépezet, megint egy feltűnő szín, mely intenzivebb s merész vegyülete a „*vágy*”-ra emlékeztet — fut és hamar eltűnik. Nézzük csak tovább. Lassan fordul a gépezet fokról-fokra; mind szembeötlőbb erősödő színek bontakoznak ki, aztán gyorsabb lendületet véve, mint villámszikra, eltűnik, de nézése káprázatos s midőn a legmagasabb fokú kép benyomása: gyorsan eltűnik s a nyoma megfeszített agyvelőkön bágyadtságot hagy hátra, ki-merülten állok s nincs többé türelmem a színjáték nézésére. A fáradtság kipihenése után következik az elmélkedés; megfejttem magamnak, hogy a gépezet allegorikus s azon köznapi felfedezésre jövök, hogy nem is volt rendkívüli, hiszen a „*divat*” színekében *üres*, magasfejú czilindereket, mint valami nagyon megégetett cserépedényeket láttam — ezt már prózai szemüvegen; — láttam továbbá merészen elnyírbált frakkokat, melyek úgy lengtek a forgatagban, mint az egy pávatoll a közönséges, rövid tyuktollak között; láttam lagos lábbelit, mely egy emberforma, mozgó testrészt alsó végén, mint fényes színek rívt ki a tarkaságból, a secessió szemétsértő jellegzetességével, láttam a másneműek színekét is — oh de azok sokkal szebbek....

És mintha a nagy ősök szelleme végezné a további színek-mozgatást, ragyogó színben láttam az ősi jellegzetes magyar ruhadarabokat; sas-kócsagtollas főveg, zsinórozott attila, sarkantyus csizma s rajtok a díszítő aranyrojt, sujtás, szegély, — ezek után egy fehér-fényvillanás. Jött aztán mind fokozottabb színárnyalattal — mint

boros idő után a felhők mögül lassan előtörő fényes napsugarak — a második *főszin*: a *vágy színe*. Alig megkülönböztethető s a testek általános színezetétől átmenetileg kevés különbözetet mutató kép, aztán tovább forgatva és szemlélve, ép, mint az árnyék a napsugarak eltűnése után fut, terjed tovább s körvonalai is sötétebbek lesznek: úgy ez is az alig halvány színből fokozatosan lesz intenzivebb, erősül fehérré, fehérből átmenetileg zölddé, mely a végső stádiumban egyszerre átvillan feketévé, melynek nézésére a szem pupillái kiterjednek s kábulás vesz uralmat az agyban. Elmélkedem tovább, megfejteti törekszem a gyors színváltozást s csakugyan megtalálom annak nyitját. Az élet, a vágyakkal telt zajos élet az a forgató erő, mely az eredeti halvány színeképet több fázison át a legszembeötlőbb színné változtatja át. Az értelem kezdetleges stádiumában ébred a vágy, s a mint nő az értelem, elkezdik életozél, egyidejűen a vágyak is, melyek az élet lépcsőjén fölfelé nem lépést tartanak a rendes haladásban, hanem sokszor több fokot egyszerre átgörva, a legfelsőn teremnek.

Ez az, mire a nagy költő is azt mondotta: „*vágyaimnak sólyom szárnya támadt*.” E vágy égett lángkeblében, mely a hősök gárdájába sodrá, hogy életének fényes csillaga meteorként hulljon alá s ott vesszen el a harcok mezején! E vágy az, mely ha okadatolatlan alapon épül, örvénybe ragad, elperzseli a jogos reményt s az élet reményteljes, virágos mezején a füstbe ment tervek üszkeinek halmazát hagyja hátra. Ezért mondá, erre czélt a szív igaz érzelmeiben csalódástól remegő, aranytollu másik nagy költő: „*Ne nézz hát vágyaid távolába, egész világ nem a mi birtokunk, a mennyit a szív felfoghat magába,*

T Á R C Z A

Levél Velenczéből.

Velence, május 1.

Tisztelt Szerkesztő Úr!

A lagunák napsugaras, csodaszép városába utánam küldték levelét, a melyet őszinte gyönyörűséggel olvastam végig. A szerelem előbb-utóbb elhervad, mint őszi a mező virága, de a férfiak barátsága, mely a legnemesebb emberi érzés, sűrű tartó. Azt hiszem, Seneca ir eképen valahol, de akárki foglalta először axiómába, megdönthetetlen igazság. Egy-egy ilyen epistola, a minőt most is megeresztett, szilárdul forrasztó ötvös-munkája a mi érzelmeinknek. Ezek nem vesztettek intenzivitásukból azalatt a három-négy esztendő alatt, a mióta elkerültem Gyulafehérvárról.

A gondolkozó fő úgy vizsgálja mindig a körülötte levő dolgokat, hogy azokból következtetéseket vált ki. Láttam most San Marco ősi templomát, a régi diadólásról regélő műremekeket, elzarándokoltam Páduába Szent Antal csodatevő sirjához, meghatottan állottam a kitartó szerelem bájos szimbólumának, Juliának veronai hajléka előtt, elmerengtem a sohajok hidján, majd a forum Romanumon — és mindenik helyen bámultam az isteni szikrára, mely az emberi elme igazán nagy alkotásaiban egytől-egyig föllelhető. A barátság-nak nem igen vannak kézzel fogható szimbólumai, a szív mélyébe épít műremekeket, de ha őszinte: emléke éppúgy fennmarad, mint a századok óta elhunyt nagy szellemek itten látható munkáinak emléke.

Bizonyos körülmények közt a nemes érzések is elfajulhatnak s ennek az igazságát tapasztaltam most — hála Istennek: csak közvetve — a velencei nemzetközi műkiállításon, a melynek kedvéért tulajdonképen Olaszországba jöttem. Ha a barátság pajtáskodássá fajul, a közvetlen érintkezésnek ez a módja ártalmassá váltatik. A tavalyi párisi világkiállításon nagy számmal voltak képviselve a magyar művészek, de a kvalitás nem felelt meg a szimboli arálynak. Pajtáskodás, protekció vezette azoknak az ítéletét, a kik a Párisba küldött műtárgyakat kiválasztották és ennek következtében sok rossz kép és szobor került a világ elé, holott idehaza száz meg száz remekmű maradt. Nem így van az idén Velenczében, a hol szintén kiállítottak művészeink.

Bennem olthatatlanul lángol a művészet iránt való szeretet s hiszem, hogy Ön sem veti meg ezt a tiszteltreméltó érzést, noha ott kevesebb, — talán abszolút nincs — alkalma áldozni ezen az oltáron. Lehet, hogy alkalom hiányában lassankint ki is alszik az önök lelkeből az a tűz, mely nálam minden külföldi utam végén nagyobb erőre kap. Ne tartson tehát attól, hogy most a magyarok velencei látogatának leírásával untatom. Türelmem se volna rá, mert vagy nyolcz cikket írtam már róla a különböző budapesti ujságokba.

De a többi között egy olyan gondolatom támadt abból az alkalomból, a mit nem írhattam meg a budapesti organumoknak, mert csak a gyulafehérváriakat érdekelné. Önnek ime, idejegyzem.

Az ősz elején voltam utolszor kedves emléktárosában és tönt voltam akkor Önnel a várban, a gimnáziumban, hol az erdélyi r. k. irodalmi társaság közgyűlését tartotta. Nagytudású, tapasztalt és komoly

férfiak, papok és világiak fontos tárgyakról tanácskoztak ottan. A többi között szóba került az, hogy tudományos, társadalmi és művészeti előadásokat kellene tartani az odavaló közönség meghívásával. Szebb, idealisabb s egyben praktikusabb eszme alig került még Gyulafehérvárra föl színre. A vidék, mint szomorú tapasztalás bizonyítja, megdöbbenően kevéssé van tájékozva a tudomány és művészet legújabb kérdései, vívmányai, de a régiek felől is.

Ugy emlékszem, akkor nem jutott dűlőre a tanácskozás. Állandóan olvasom a Gyulafehérvári Hírlap-ot s ebben sem találtam nyomára a lélek-nemesítő eszme megvalósulásának. A mint látszik, egyetlen egyszer sem rendeztek fölolvadó estét.

Ila erre a megfigyelésemre a részvétlenség, az indolencia hangoztatásával felelt: előre is kijelentem, nem fogadható el ez a mentség. A Jehova tiz igaz emberért meg akarta kimélni Sodomát a megsemmisítéstől; Önöknel tiznél bizonyára több ember akadott volna, a ki elmegy a fölolvadás meghallgatására. Mégse kezdték el az utórást, mely magában rejti jóleső jutalmát.

Kár, nagy kár. Ott, a hol annyi tudományosan képzett férfi van, mint az erdélyi püspök székhelyén, könnyebben valóra lehetett volna váltani a tervet.*

De lehetne még ezután is. Ebben az egy tekintetben nem volna szégyen utánozni a külföldet, első sorban az olaszt, a kinek a művészet irányában való óriási érdeklődése ezideig teljesen idegen a mi néptünknek.

Adja Isten, hogy forduljon a kocka. Különben pedig pax vobiscum et nobiscum!

Tábori Kornél.

*) A mi késik, az el nem marad is.

Szerk.

sajátunknak csak annyit mondhatunk!
csak a szerénység nem hoz vágya kint!

A vágy az a sokszor veszélyes örvény, mely észrevétlenül magával ragad, mert alap nélkül magasba visz, honnan nincs szerencsés menekvés; a vágy az, mely a rokontermészetű reménynek igen sokszor megsemmisítője, mert a míg a remény igaz küzdés, becsületes munka logikáján halad előre, tehát okozatszerűleg, addig a vágy, mely koraszülött, a sik pályá lejtőjén rohan alá — hoz kint.

Nem úgy látjuk-e legtöbbször a mindennapi élet szinképében?!

Aztán jön egy más szín-kép sorozat is: az igény. Száz meg száz színből, a kombináltak kombináltjából összevegyítve; nézni alig lehet, alig lepi be a szem a csekély látkörével s színsorozataink sokféleségében végkép kimerül; a mi kivehető a sok közül: az elégedetlenség, desperáció, életküzdelen, anyagi tönkrejutás és — a legdrágább étellel, a legkülönbféle eszközökkel való leszámolás!

* * *

Mulik, tűnik, a mi természetes: a régi jó szokás. Gombamódra terem a módi — divat, mely sokaknak sirt és.

Növekszik, gyarapszik naponta az igény, szintugy, mint a vágy.

Nyugtod, békéd nem leled, a míg földhöz nem vág.

—x—um—

I R O D A L O M.

* **A középkor.** Ha a Középkorra gondolunk, mindig sajátos érzés száll meg. Egy nagy történelmi korszakból sem csap egy felénk az elmúlás lehelle, mint ebből. Róma romjai és Görögország muzeumi emlékei között járva, a görög élet támad fel előttünk, de a Középkor a leghalottabb időszak, a mely életét sokkal kevésbbé tudta ránk hagyni, mint a klasszikus világ. Ha ennek a történetét olvassuk, közben gyönyörű képek, szobrok támadnak fel lelkünkben; egy fiatal, dús, gazdag életet élő nép az élet egész erejével támad elbűnk. Az ő életük oly gazdagon árad túl, hogy nem szállt sirba egy korszakkal sem. Itt rezg, itt vibrál közöttünk a levegőben és az élet ideáljának látjuk azt az életet, a mit az ő színes begyeik, örökzöld fáik, kék egük alatt éltek át könnyű, lebegő tarka ruháikban. De a Középkor nem hagyott ránk mást, csak elmúlt intézmények emlékét, hősök és királyok sírszobrai, lovagkor romantikus legendái. Templom és kriptá, a mire gondolunk, ha a Középkor jut eszünkbe. Hosszu, nyurga szobrok, reliefek, letört koronájú királyok és eszoka kezű királyok reliefjei, a mint a homályos templomhajó falába illeszkednek és márványszemekkel nézik az örökké nyíló rózsát az ablakon. Az oszlopokon erős páncélu leventék sisakjukra dölve, paizsukra támaszkodva aluszszák a szobrok ébredés nélkül való álma. Csodálatos, vézna, nyurga szent képek az oltárok fölött. Esetlen füstölők és örök-mécses a templom félhomályában. Királyok himezte kazulák a sekrestyékben, kámszás barátok a refektoriumokban, a mint írják-írják, festegetik a szentek életét és a gonosz pogány kőtök verseit. A klastromokban, apátságokban a „bíteles helyeken“ vén frakturbetűs, nagy iniciális iratok porladnak, nemesi czimereket, hűbér-birtokokat ajándékozó pergamentek, aljukon olvashatatlan aláírás, a középkor lovas, kormánypálcás király, pásztorbótos püspök. A mi élet a középkorban volt, azt mind magába szívtá az Ujkor; a Középkor csak a mumiája van meg. Pedig valaha élet bizsergett benne, eleven, fényes élet, de a mi benne maradandó volt, az átolvad a mi korunkba és mi kitagadjuk az örökségből a Középkort. Erről a korról szól a Nagy Képes Világtörténet 109—110. füzet. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője dr. Marczali Henrik, egyetemi tanár. Egy-egy kötet ára diszes félbörkötésben 16 korona; füzeteként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadónál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság, Budapest, Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

* **Erdélyi Kalauz.** Praktikus összeállított utmutató jelent meg ezzel a címmel Kolozsvárt az Erdélyi Kárpát-Egyesület kiadásában. A 488 oldalra terjedő és piros vászonba kötött könyv elvezet minket Erdély összes természeti szépségeihez, megismerteti velünk a történelmi múlt országrész minden nevezetesebb helyét és utmutatást ad mindenre nézve, a mire utazás közben szükségünk van. Nem a Baedekerek száraz formájában van összeállítva az Erdélyi Kalauz, mert ennek minden lapjáról a hazafias érzés melege, a nemzeti hősök iránt való lelkesedés tüztét érezzük. Különösen érdekessé és becsessé teszi a könyvet az, hogy igazi hévvel és rajongással buzdít a haza földjének megismerésére és kiterjeszti figyelmét több helyt a

magyarságnak sokaktól kétségbe vont ősiségére is. Igen helyesen mondja a könyvhöz csatolt előszóban az Erdélyi Kárpát-Egyesület, hogy nálunk a turizmusok nem csak anyagi érdekeket szolgál, nálunk egy sokkal fontosabb, a hazaszeretet fejlesztésének szolgálatában áll, mikor édes hazánkat, ezt a még kevésbé ismert, pedig oly szép, oly méhetetlenül gazdag, történeti múltjában oly vonzó és lelkesítő földet, óhajítja megsemmisíteni. Ime ez ennek a könyvnek a hazafias és nemese célja. Méltó, hogy minden magyar ember elolvassa, minden ifju használja kirándulásai alkalmából. A nyomása a kolozsvári Ajtai K. Albert nyomtatóműhelyét dícséri. Ara az E. K. E. tagjainak 4 korona, nem tagoknak 6 korona. Megrendelhető: Budapesten az Eggenberger-féle cégnél, vagy Kolozsvárt az Erdélyi Kárpát-Egyesület titkári hivatalában.

Felvétel a nagyszebeni tanítónőképző intézetbe.

A következő 1901/902. tanévre az I. osztályba felvételért folyamodhatnak 14. életévüket betöltött olyan leányok, kik a felső leánynépis-kolát, a polgári és felsőbb leányiskola vagy a leánygymnasium négy alsó osztályát sikerrel végezték.

Felvételi vizsgálat nélkül, de pályázati kérvények alapján történik a felvétel.

A felvételi kérvényhez a következő okmányok csatolandók: 1. Keresztlevel; 2. iskolai bizonyítvány a megelőző isk. évről s az ideai időszaki értesítő; 3. orvosi bizonyítvány a folyamodónak a tanítói pályára alkalmas voltáról.

A kérvényben kitéendő, hogy *benlakó* vagy *bejáró* akar-e lenni a növendék. Benlakási havidíj 18 frt. (36 Kor.) A kérvényeket az intézeti igazgatósághoz *junius hó 15-ig* kell benyújtani. A felvétel július hó első napjaiban lesz elintéztve, miről az érdekeltek azonnal értesítést nyernek.

A III-ik osztályba fölvehetők, a kik kisdédóvónői oklevelet szereztek, vagy a felsőbb leányiskola esetleg a leánygymnasium hat osztályát végezték. Az ilyen tanulók az I. és II-ik évfolyam különbözeti tárgyaiból vizsgálatot tesznek.

Nagyszeben, 1901. május 5-én.

Dr. Bilinszky Lajos,
képezdei igazgató.

Felvétel a gyulafehérvári fiú árvaházba.

Gyulafehérvár sz. kir. város közönsége által létesített fiú árvaház folyó év augusztus havában megnyitattik s rendeltetése céljának átadatik.

A szabályrendelet alapján vallás és nemzetiség különbség nélkül felvételre pályázhatnak szülők illetve gyámjaik útján:

1. Első sorban Gyulafehérvár sz. kir. városi illetőségű 5—10 éves teljesen árvaiuk vagy félárvák.

2. Alsófehérmegye törvényhatósága területén bármely község kötelékébe tartozó 5—10 éves árvaiuk vagy félárvák.

3. Oly 5—10 éves fiúk, a kiknek szülőjük esetleg vagyonuk is van, de nélkülözvén otthon a családi gondos nevelést, a szülők, a község, esetleg a gyámhatóság által árvaházi gondozásra biztatnak. Az első és második pontban jelzett árva fiúk teljes ellátással, ruházattal, díjmentesen látatnak el; a 3-ik pontban jelzettek teljes ellátással és ruházattal látatnak el évi 240 Korona díj fizetés mellett.

A felvételi kérvényhez csatolandó:

a.) az árva fiú születési anyakönyvi kivonata.
b.) a szülők elhalálozásának anyakönyvi kivonata.

c.) családi állapotának, illetőségének, anyagi körülményeinek és egészségi állapotának bélyegi mentes igazolása a községi előjáróság által kiállítva.

A pályázatból kizáratnak oly árva fiúk, a kik valamely ragályos vagy krónikus bajban szenvednek, teljesen tompa elméjűek, tehetetlen, nyomorékok és oly megrögzött kóbor életűek, a kiknek felvételét nevelési tekintetben a szervezeti szabályok tiltják; ezen oknál fogva a felvétel alkalmával a felvételért folyamadó minden fiú az intézet orvosa által megvizsgáltatik.

4. Az óvoda köteles növendékek az intézetben nyernekt oktatást, — a tankötelesek egy része az intézetben, a többiek pedig a városban megfelelő elemi népis-kolákban.

Ha valamely növendékben a tanulásra kívá-

lóbb hajlam és tehetség mutatkozik, az elemi iskolák befejezése után más nyilvános jellegű középiskolákban nyer további kiképzést, — a többiek, kik betöltötték a 12. évet s tankötelezettségüknek eleget tettek, az intézetből elbocsáttatnak s gyámjaik illetve szüleiknek további gondozására biztatnak, de ezek az árvaház igazgató választmányának egyetértésével kötelesek a növendékeket az ipar valamely ágában kiképeztetni; ezek erkölcsi támogatását az intézet továbbra is magáénak ismeri.

Pályázati kérvények folyó év július hó 30-ig alólirt polgármesterhez intézendők.

Gyulafehérvár sz. kir. város tanácsától 1901. április hó 27-én.

Novák Ferencz,
polgármester.

Ujdonságok

Gyulafehérvár május 9.

— **Az országgyűlési képviselő választások feletti bíráskodásról** az 1874. évi XXXIII. tcz., ugy az ezzel kapcsolatos 1875 évi VI., 1876 évi XVIII. tcz. és 1881. évi LIX. tezikkek módosításáról és kiegészítéséről szóló 1899. évi XV tcz.: 142. §-ának megszabása szerint a választók névjegyzéke az összeállítás követő minden esztendőben hivatalból igazittatik ki. Ehez képest a központi választmány a névjegyzékek hivatalból leendő kiigazítása tárgyában szükséges intézkedéseket megtette, az összeíró küldöttség által készített névjegyzéket folyó 1901. év április hava 15-én tartott ülésén vizsgálat alá vette s azt a rendelkezésre állott adatok alapján kipótoltá s az 1902-ik évi választók ideiglenes névjegyzékét egyes városrészenként külön-külön rendben összeállította, ami is oly megjegyzéssel hozatik közöndomásra, hogy az ideiglenes névjegyzéknek egy példánya a kihagyottak névjegyzékével a városház kapujára folyó 1901 év május hava 5-től bezárólag 1901 év május hava 25-ig közszemlére ki lesz téve, mely idő alatt azokat mindpudnki megtekintheti és a rendes hivatalos órák alatt egy a tanácsi elnökség által kijelölendő tanácsi tisztviselő jelenlétében lemosolhatja. A névjegyzék ellen bárki felszólalhat azonkívül minden a városi választó kerület névjegyzékére felvett egyénnek jogában áll bármely jogtalan felvétel vagy kihagyás miatt felszólalni. A felszólamlások írásban adandók be és egyben több egyénre vonatkozó felszólalás is foglalható. Ezen felszólalások illetve a névjegyzék kiigazítása iránti kérvények beadásának határideje az 1899. évi XV. tcz. 151. § szerint folyó 1901 év május hava 5-étől 15-ig terjedő 10. nap. A felszólalásokat is mindenki megtekintheti és azokra nézve folyó 1901. év május hava 16-ától május hava 25-ig 10 nap alatt, ki az 1874-ik évi XXXIII. tcz. 45. §-a szerint felszólalói jogosítva van, írásban észrevételeket nyújthat be, — az észrevétel minden beadványhoz külön adandó be. A felszólalások és az azokra tett észrevételek a központi választmányhoz intézendők és a szükséges okiratokkal felszerelve a város tanács elnökségéhez nyujtandók be.

— **Majálisok.** A kedvezőtlen időjárás miatt elhalasztott *Emke Dalegyleti* majális f. hó 18-án szombaton tartatik meg.

A *gyulafehérvári lövész egyeslet* 1901. június 2-án tartja meg majálisát a népkertben.

A *tízlőtt egyeslet* plunköst másodnapján rendezi majálisát, szintén a népkertben.

— **Levél a szerkesztőhöz.** Gyulafehérvár 1901. május 6. Tekintetes Szerkesztő Ur! Különféle érteletekkel olvastam b. lapja utolsó számában „Jótekonyság“ czim alatt közölt azon hírt, hogy városunkban egy iparos nem tudván fűntartani családját, kénytelen volt azt a legnagyobb nyomorban itt hagyni és más városban keresni kenyerét. Egyrésről örömdtem azon ténynek, hogy városunkban az emberszeretet tanítást látott fel magának — hogy léteznek nálunk még oly emberek, kik mindig készek a sors által sújtottakat felségíteni, a nyomort enyhíteni. — De nem ez a célja felszólalásomnak; a mi szegyet ütött fejembe: az a szomorú hír volt, hogy a mi 10000 lakossal bíró városunkban egy tisztességes iparos kénytelen legyen családját éheztetni, kénytelen legyen éjjeli időben bázttúzt elhagyni, feleségét és gyermekeit pedig a nyilvános jótekonyság által maga után küldetni. — Vajjon ki ezen szomorú jelenségnek az oka? A társadalom-e, vagy városunk zilált iparviszonyai vagy a nagyobb vállalatok biánya? Egyszerű iparos létemre sem a magas politikához, sem az újabban telmerült socialismushoz nem értek — én józan eszem után ítélve azon meggyőződésre jöttem, hogy a józan, szorgalmas, törekvő iparos, ha csak physikai megfogyatkozás vagy betegség nem gátolja, még a „jég hátán“ is meg tudja szerezni mindennapi kenyerét. — Városunkban pedig sok eset van rá, hogy kevésbé ügyes és kiképzett iparosok egész tisztességesen meg tudnak élni családjakkal és a szegyenpir ellepné arcukat, ha valaki segélyezésről csak említést tenne is. — Természetesen gondolkodásom eredménye az volt, hogy az iparos annyira elzüllöttségének csak ő maga lehet az oka. — A helyett, hogy mun-

kája után járna, órákon, sőt napokon át a kávéházakat vagy korecsmákat keresi — ott sokszor virradtig tölti drága idejét. Ha van pénze, kártyázik, iszik, mulat, ha nincs legalább „kibicezik.” Másnap persze álmosan végzi dolgát, melylyel a munkaadó megelégedve nem lehet — lassan, lassan kevesebb lesz a munka, evvel a hitel is, és egyszerre csak nagy örvény előtt látja magát az a „szegény” iparos, és néha másokat is magával ránt, azokat, a kik becsületében bizva felsegítették, — de mindenesetre első sorban szegény ártatlan családját.

Sajnos, sokan vannak, a kik ezen veszélyes lejtőn lefelé haladnak; — bár ébrednének és levonnák még idejekorán a tanulságot S. F. szomorú esetéről.

Tekintetes Szerkesztő Ur és tisztelt olvasó! Korántsem vagyok puritánus és a félreértések kikerülése végett kijelentem, hogy a szórakozás szükséges az ember elméjének felüdítése, az elfogyasztott örök helyreállítására; igen, keresse minden ember a becsületesen végzett munkája után egy-két órai üdülést rangja és hajlama szerint, de ne fordítsameg az élet rendjét senki, midőn a szórakozást főélet céljának tekintti, munkáját pedig csak úgy mellékesen, immel-ámmal, nehéz szempillákkal végezvén. — Milyen a példa, melyet magaviseletével ad gyermekeinek? Milyen a köztisztelőt, melynek polgártársai részéről örvend.

Adjon helyet t. Szerkesztő ur szerény soraimnak habozás nélkül; sohase feltse a tisztességes és becsületes iparos tekintélyét; ezek egyetértéssel velünk, — a ki pedig magára veszi az egészséget, úgy jár, mint az egykori koldus, ki egy falun keresztül ballagván, csaholó kutyák üldözték; ez rájuk sem hederített, nagy botjával háta mögött védekezve csak hadonászott. S hogyan, tudta mégis hogy egyet-egyet megütött? Ugy, hogy az ütleget kapott kutya felszivott!

Egy helyi iparos.

— **Tanulmányi kirándulás.** A szászsebesi kir. állami elemi iskola felsőbb osztályainak 96 fű és leány növendéke f. hó 7-én egész nap városunkban időzött Weinhold Károly igazgató és két tanító, meg két tanítónő vezetésével. Délután megnézték Szász Károly kalauzálása mellett a róm. kath. elemi iskolát székes-egyházat, püspöki palotát, kir. törvényszék épületét a várkastélyt és Avéd János szobrotreméltó kalauzálása mellett a róm. kath. főgymnásium tornatermet, természetrajzi és természettani muzeumait. — Délután az állami elemi iskolában tettek látogatást, megnézték az épülő új iskolát, a városnak sétaterét, több szabályos utcáját és az 18 alkalmas nővérek díszes templomát. Haza menet megnézték a vezető Dr. Csérni Béla tanár és muzeumi őr szakszertű kalauzálása mellett a városi múzeumot is. A kirándulók a „Népkertben” voltak elszállásolva és nagy elismeréssel voltak Hillinger vendéglős irányában, a ki a fedett pavilonban terített az egész társaság részére csinos asztalt és adott kitűnő levesből, pörköltből és kenyérből álló pompás ebédet személyenként 40 fillérért e mellett 10 szegénysorsos tanuló ingyen részesített ellátásban. Ugy a vezetőket, mint tanulókat egy tapasztalatokban gazdag örömteljes napok kellemes eltöltésének benyomása mellett távoztak városunkból. A vezető tanítónak minden egyes tagja dícséretet érdemel nagy felelősséggel járó önzetlen fáradozásáért. — Több hazafias dalnak őszhangzatos elneklése után d. n. 5 órakor indultak haza 12 szekeren, s mint értesülünk, szerencsésen is érkezének baza.

— **Figyelmeztetés.** Ha az ember a várból a városba lemegy és a Károlykaputól balra elhagyja a várteret, mely most igazán és valóban olyan, mint egy szép kert, minden legkisebb szabad tér parkirozva, fákkal, virágokkal és zöld gyeppel beültetve van — a glacziéta felé jobbra a kis zalathnai vasuti vágányon keresztül azon a téren egy sikátorba jön, a mely a városi kert mellett a tűzoltó laktanyához vezet — borzasztó csunya, bűzös, posványos bűdösség üti meg az arra menőnek orrát, a mely minkét útmetleti sánczból felpárolog. A sok esőszerű következtében a sánczok vizet megteltek és minthogy sehol sincs a viznek lefolyása, megtelt békákkal és mindenféle miarmákkal, poshadt zöld színt kapott és a legveszedelmesebb, egészségtelen kipárolgásokat terjeszt. Csodálkozom, hogy az igen tisztelt városi orvos urak, a kik legelső sorban a város egészségügyének őrői és a kik hetenkint bizonyosan legalább kétszer éppen azon a tájon hivatalosan járnak, nem tesznek óvást ez ellen! Következnek a meglepő napok és ha a jelzett sánczokon hamarosan nem történik valami levezetés vagy pedig sáncztakarítás — a legveszedelmesebb malária fog mindazokra, a kik a szomszédságban levő glacziéta-sétányon estvéli sétájukat végezni szokták, terjedni. Megvágyak győződve, ha ezen az uton az illető közegeknek becses figyelmét rávezethettem, csak a városi szegénységnek vélek használni. Örvendenék, ha akár a várbeli katonai kincstár, a kihez ezen hely tartozik, akár pedig a városi hatóság a helyet megtekintené és gondoskodna arról, hogy ezen bajon minél hamarabb segítve legyen.

Egy arra sétáló városi polgár.

— **Meghívó.** A kolozsmegyei tanítótestület Bánffy-Hunyad-almásmenti köre folyó tanévi második rendes közgyűlését 1901. május hó 15-ikén d. e. 9 órától kezdődőleg tartja Kis-Sebesen, az „Emke” iskola helyiségében. Tárgysorozat: 1) 9—10 óráig nyilvános tanítást tart Csongvai Dénes „Emke” isk. igazgató-tanító. 2) 10 órakor a gyűlés megnyitása. 3) A múlt gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 4) El-

nőki előterjesztések. 5) A tagok számbavétele. 6) Jelentés a nyilvános tanításról. 7) Vitatétel: „Mivel foglalkozhatik a tanító az iskolán kívül.” Előadó: Ilosvai L. Károly, körösfői áll. isk. tanító. 8) Értekezés: „Az iskola és a szülői ház.” Előadó Halmi István b. hunyadi áll. isk. tanító. 9) A munka-napló tárgyalása. 10) A megyei-tanító-testület alapszabályainak módosítása. Előadó: Bács György, b. hunyadi áll. isk. tanító. 11) Indítványok tárgyalása. 12) A jövő gyűlés helyének megállapítása. 13) Jegyzőkönyvi hitelesítők kijelölése. 14) A gyűlés beukozása.

— **Ne mulasszák el** a küszvényes és csúszos betegek a birnevas Zoltán-féle kenőcsöt használni, mert a páratlan kintűnő szer még oly betegeknek is, kik évek óta szenvednek és különböző szereket, gyógyfürdőket eredménytelenül használtak, pár nap alatt gyógyulást idéz elő. Kapható Zoltán Béla gyógyszerárában tvegenként 2 koronáért, Budapesten V. Sétatér utca.

— **A szerencse.** Nincs a világon senki, a ki ne szeretne szerencsés lenni. Az egyik a jövedelme gyarapodásában, a másik a kényelmes életmódban, a harmadik gyermekei neveltetésének sikerében, más viszont a jó hivatali állásban véli fellelni szerencséjét. Nagyon gyakran halljuk a társaságban, hogy a szerencsét keresők igényei nem túl magasak és azon törik a fejüket, hogy hogyan és miképen tudnák üstökön ragadni a szerencsét. Azt a szerencsét, mely vagyont, pénzt jelent, mert hiszen a szerencse fogalma nem is más, mint sok, nagyon sok pénz. És mily kevés azoknak a száma, akik a szerencsét helyes uton keresik. Keresik itt is, ott is és sehol se találják. Pedig oly egyszerű a módja ennek, hogyha helyesen fogjuk fel a sors játékát, hogy a ma még szegény ember holnap már gazdárta ébredhet. Az osztálysorsjáték mindenkit egyforma szerencsével kecsegtet, ha kellő kitartással vesszünk abban részt és bizony nagyon sok ember ennek a nálunk most már megbonosodott lottónak köszönheti szerencséjét. Ez a *sors játék*, mely egy napról a másikra gazdaggá tehet bárkit. És ha Török A. és Tsa bankházát (Budapest Váci-körút 4/a, Muzeum-körút 11., Erzsébet-körút 54.), mely bazánk legnagyobb detail osztálysorsjáték tizlete, mint szerencsés bankházat említjük fel, tesszük ezt azért, mert rövid idő alatt körülbelül 5 millió koronát fizetett ki szerencsés vevőinek, úgy, hogy bátran elkeresztelhetné bankházát „Szerencseház”-nak. Ezenélfogva bizalommal vásárolja sorsjegyeit Török A. és Tsa bankházánál.

— **Hány cigány van a világban.** Valamivel több mint egy és fél millió; Európában 791.000. Magyarországon összesen 82.405 olyan cigány van, a ki még mind anyanyelvét beszéli, ebből 48.000. az erdélyi részekre esik. Elmagyarosodott cigány, ki már nem érti anyanyelvét, hazánkban 192.533. van. Az összes cigányok száma hazánkban tehát: 274.940.

— **A meggazdagodás útja.** Egy nagy vagyon történetét mondja el egy londoni újságban, a világhírű cipőfémnyázmágyár czég egyik tulajdonosa a következőkben: Történt egyszer, hogy néhány évtizeddel ezelőtt Day, aki akkoriban még szegény munkás volt, elbusulvaült egy söresarnokban, mikor belép egy szurtos ruhájú ember és hangos szóval kérdést intéz az ott levőkhöz, nem venné-e meg valamelyikük egy kitűnő fénymáz receptjét egy pint sörért? — Én megveszem! — szölvaktában Day és megmozdította a pint sört, mire az idegen elmagyarázta, hogy mi módon kell készíteni az általa feltalált fénymázat. A magyarázat után Day még egy pint sört fizetett, aztán elment egy barátjához: Martin kereskedelmi utazóhoz és felszólította, hogy társuljon vele a recept kiaknázásához. Összerakták, ami kevés pénzük volt, vettek a zsidvásáron egy csomó régi tüveget és ezeket teleöltötték az új fénymázzal. Mikor ez meg volt, egy ismerősük sorba járta a londoni cipőkereskedőket és mindentíve azzal kopogtatott be, hogy: — Kaphatok Day és Martin-féle fénymázat? A felelet persze mindentíve tagadó volt. Másnap egy másik ismerősük járta be az üzleteket és kért hasonlóképen Day és Martin-féle fénymázat, míg a harmadik nap egy harmadik már azzal kopogtatott be a kereskedőkhöz: — Akar venni Day és Martin-féle fénymázat? A fogás bevált és az új czég védjegye: egy macska, a mint a tükörfényesre tisztított csizmában nézegeti magát — csakhamar minden cipőkereskedés kirakatában látható volt. A fénymáz csakugyan jónak bizonyult és a két tulajdonos annyira megszédte magát, hogy Day egyik leányának félmillió forint hozományt adhatott.

— **„Szinte csuful járék, hé!”** Két geleneczei székely ember, a nyolczvan esztendő Szakács Mihály, meg Fejér László kiballagtak az erdőre száraz ágat gyűjteni. Karjukra akasztották rendes szokás szerint éles fejszéjüket, a mit nem szokott magától elhagyni a székely ember. Az erdőben egy barlanghoz érve, jókedvűen belekurjongattak a barlang visszhangos öblébe, sőt még tréfás évődés közt — hátha medve van ott benn — dobálni kezdtek a barlangba. Egyik bedobásra hatalmas bödülés hangzott fel a barlang mélyéből és a meglepett góbékkal egy pillanat múlva szemben állt a nagy anyamedve. A székely bátorság azonban nem olyan, hogy meghátráljon s tüstént fejszére kapott az öreg Szakács társával együtt s rövid küzdelem után leverték a nagy medvét. A fejszét oly jól forgatták, hogy nekik legkisebb bajuk sem esett. A harez közben két kis medveboca is előmászott, a székelyek azokat is egy-egy ütessel ártalmat-

lanokká tették hamar, de mire az anyamedvével elbántak, a két boka feleszmélve, megszökött. Az öreg Szakács Mihálynak nem első kalandja ez. Nemrégiben azonban igen veszedelmes helyzetbe került. A medve már földre teperte Szakácsot, de a vele levő komája ép a végső pillanatban fejbévágta fejszéjével a medvét, úgy, hogy az azonnal elterült. Az öreg Szakács Mihály pedig fölkászolódván a földről, a nagy ijedség után halás pillantással fordult a derék komához: „Szíve csuful járék, hé!”

— **A hig tojás elmélete.** Egy tanfelügyelő hivatalos körutja alkalmából érdekes és jellemző epizódot beszél el. Egyik nagyobb vidéki városban a felsőbb leányiskolát látogatta meg. Az egyik tanítványtól megkérdezte, hogy a tyuktojás minő tápláló anyagokat tartalmaz s körülbelül mennyi a fehérnye és mennyi a vastartalom benne? A növendék habozás nélkül, pontosan megfelelt a tanfelügyelő kérdéseire. A másik egész precíz megmondta a különféle házi és vad szárnyasok tollának színezetét, leírta a tojások alakját, nagyságát és színét stb. Végre a tanfelügyelő megkérdezte az első leányt, hogy a higitojást mennyi ideig kell főzni?

A felsőbb leány zavarba jött. Végre nagy koser-venesen kinyögte:

— Egy fél óráig . . .

A tanfelügyelő másik növendékhez fordult:

— Maga tán jobban meg tudja mondani.

— Legkevesebb háromnegyed óra hosszat — felelt a lány habozás nélkül.

A tanfelügyelő idegesen fordult a harmadik leány felé.

— Mennyi idő kell tehát a hig tojás főzéséhez?

— Több mint egy óra . . .

A negyedik, ötödik még jobban felelt. Végre a hatodik kijelentette, hogy a hig tojást egyáltalában nem főzik, mert ha megfőzik, akkor kemény lesz . .

Közmondások a nőről.

Ó-bornak, ó-leánynak nem egy az ára.

Asszonyok halála után bujik ki a bölcseségtoga. Az asszony vagy színméz, vagy csupa epe; a méz néha epévé válik, de az epe sohasem lesz mézzé. Tudós asszony, elsőzött leves: mind a kettő élvezhetetlen.

A nő olyan, mint a tenger: engedelmeskedik annak, aki daczol vele, borzalmas azzal szemben, aki borzad tőle.

Nincs hamisabb víz az asszonyok könyhullatásánál.

Nem titok, a mit két asszony tud.

Hámat nem lehet kielégíteni: a tengert, a földet és az asszonyt.

A léleknek két mérge van: a bor és a szép asszony. Könnyebb egy zsák bolhát őrízni, mint egy asszonyt. Ökölnyi fű is többet ér egy nagy leánynál.

Meg akarod ismerni az arany tisztaságát? Dörzsöld a próbakőhöz! — Egy ökör erejét? Terheld meg! — Egy férfi lényét? Hallgasd meg! — Egy nő gondolatát? Erre nincs mód.

A kutya hűségében kimúlásáig bizhatik az ember, a nő hűségében az első alkalomig.

Könnyebb az asszonyt tánczba vinni, mint ránczba szedni.

Nem kereset annyit a jó gazda, amennyit a rossz asszony el nem pazarolhatna.

Az asszony olyan, mint az árnyék: ha szalad az előle, követ; ha követed, szalad előled.

A nő könye többet ér, mint a mennyibe kerül. Csunya leánynak is szép a pénze.

Gazdag leánynak bőjten is esik farsangja. Asszonyt, vásznat ne végy gyertyavilágnál!

A szép asszony olyan, mint az ut mellett levő málnabokor: minden aramend szívesen nyalakodik róla.

Gazdag özvegyasszony mindig harmincz esztendőse. Nézd meg az anyját, vedd el a lányát!

Legjobb az olyan ajtó, amelyik nem nyikorog és az olyan asszony a melyik hallgat.

Nyílttér[†])

Henneberg-selyem csak akkor valódi, ha közvetlen tőlem rendeltek Blouzokhoz, ruhákhoz fekete fehér és színes selyem 65 krtól 14 frt 65 krig méterenként. Mindenkinek **bérmene és elvámolva házhozszállítva**. Miután postafordultával. Schweiz ba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Henneberg G. selyemgyáros cs. és kir. ud. vari-szállító Zürichben

* Az e rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

A megromlott vér veszélyességéről.

Gyakran találkozunk oly személyekkel, akik akár munka közben, akár más módon bőr- vagy vágási sebet kaptak. Nehány nap múlva azt mondja magában az egyik: „Nem jelent semmit, sebam be van hegedve.” Mások ezt tapasztalják: „Különös, hogy sebam olyan soká akár behegedni.” Honnan eredhet hasonló oknál ezen különböző eredmény? Ez azon egyszerű tényálláson alapszik, hogy egyik-egyiknek tiszta volt a vére a másoké pedig nem. Az ép most elmondottak megerősítésére egy hathatós levelet idéztünk Ebersberger Margit asszonytól, mosonú Műnchenben, Thal 2/111.

„Több év óta nyílt seb volt a lábamon. A szuró, égető érzést, melyet a seb okozott, végre már nem bírtam elviselni és

kenőcsöket, pomádákat és tapaszokat kíséreltem meg, de minden enyhülés nélkül. Egy napon az Ön kis könyvecskéjét olvastam a melyben el van mondva, hogy a Pink-labdacsok a vért tisztítják. Egy kísérletet tettem, miután két dobozzal vettem belőle, sebem jobb kinézetet nyert. Polytattam a kezelést és a seb teljesen beheggedt. Legtörőbb köszönetet mondok önnek.

Nyílt sebek lábon és kézen veszélyesek és nehezen gyógyíthatók. Nagy veszély elkerülése végett arra kell törekedni, hogy a seb a lehető leggyorsabban beheggedjen. A legegyszerűbb szere ennek az, hogy gazdag, tiszta vérral bírjunk. Tisztítsa meg ezért vért. mert eltekintve a súlyos betegségektől mint vérszegénység, sápkór, neurasthenia, reuma és gyomorhajok, elkerüli a veszélyeket, a melyek látszólag lényegtelen dolgokból, mint pld. egy vágási seb, keletkezhetnek. Vért tisztítandó, tegye azt amit Ebensberger Margit asszony tett, vegye a vér leghatalmasabb megújító és az idegek erősítő szerét, mely Pink-labdacsok név alatt ismeretes.

Ezen labdacok kitérők vérszegénység, sápkór. neurasthenia, általános gyengeség, valamint gyomor- és bélhajok ellen. A Pink-labdacsok kaphatók minden gyógyszerárban, valamint az ausztria-magyarországi főraktárban TÖRÖK JOZSEF gyógyszerárban Bpestben, Király-utca 12. sz. dobozonként 1 ft 75 krért vagy 6 doboz 9 ftért.

Ajánlati versenytárgyalás.

Vb. Steinhercz Farkas csődtömegéhez tartozó és a leltárban 78—92. 129—198. 206—593 és 773 tételek alatt felvett, 3013 K. 51 fillérre becsült bolti áruk és üzlet berendezés zárt ajánlati verseny útján el fognak adatni.

A zárt boríték alatt teendő írásbeli ajánlat a becsár 10%-ának megfelelő készpénzzel, mint bánatpénzzel alulírt tömeggondnoknak **1901 évi május 14-éig** átadandó, a hol az eladandó tárgyak megszemlélése végett is kell jelentkezni.

A csődválasztmány az ajánlatok felett szabadon határoz és a legjobb ajánlat elfogadásához sincs kötve, felelősséget pedig semmi tekintetben sem vállal.

Ugy az átadás, mint az átvétel költségei vevőt terhelik, ki a megvett tárgyakat tartozik azonnal átvenni és araktárokat kiüríteni.

Gyulafehérvárt, 1901. május 6.

Dr. Gál Béla,
tömeggondnok.

202—901 végreh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. törvényszék 1900 évi 6064. 1899 évi 8074 számú végzése következtében Dr. Fodor Vazul ügyvéd által képviselt „Zlagnéna” zalatnai pénz és hitelintézet javára Pokurá Nikuláé és t. ellen 354 és 200 kor. s jár. erejéig 1901 évi április hó 3-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 1218 koronára becsült következő ingóságok u. m. szarvasmarhák, ló, sertések takarmány, buza stb. nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbírószág 1901. évi V. 123 számú végzése folytán 354 és 200 kor. tőkekövetelés, ennek 1901 évi jan. 1. és 1899 febr. 28. napjától járó 6 % kamatai, 1/3 % váltó díj és eddig összesen 260 kor. 30 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Pokurá községében végrehajtást szenvedett Popa Nikuláé lakásán leendő eszközölésére **1901. évi május hó 10 napjának** délelőtti 12 órája határidőül kitétetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógy 1901 évi április hó 26. napján.

Rus z u l y I m r e kir. bírósági végrehajtó.

Szám 1137—1901. flkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

Az abrudbányai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Papp Lőrincz ügyvéd ált. képvis. Almasán János végrehajtónak Teleucz Sándor és társai végrehajtást szenvedő ellen 180 ft. tőke követelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében az abrudbányai kir. járásbírószág területén lévő abrudfalvi 1522 fljkyben A + 1 rend. az 1524 fljkyben A + 1 rend. alatti ingatlanokra az árverést 477 korona ezenel megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak. A megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis a vételárt 3 egyenlő részben 15. 30. és 45. nap alatt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy annak az 1881. LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Abrudbánya 1901. évi április hó 14. napján.

A kir. járásbírószág mint telekkvi hatósága.

S i m ó B é l a kiadó.

Bérleti hirdetmény.

A nagyenyedi ev. ref. Bethlen-kollégium tulajdonát képező **Vingárdi** (Alsóféhermegye) 850 holdnyi területű mezőgazdasági birtok 1902. évi márczius hó 1-től kezdőleg 6 évre, nyilvános árverés útján haszonbérbe adatik.

Az évi bérösszeg kikiáltási ára 8200 Korona.

Bánatpénz 10%.

Az árverés 1901. évi május hó 29-én d. e. 10 órakor tartatik meg Nagy-Enyeden a kollégium jószágigazgatósági irodájában, hol a részletes feltételek is megtudhatók.

Nagy-Enyed, 1901. április 30.

A Bethlen-kollégium

jogügyi és jószágigazgatósága.

Keil-lakk

legkitűnőbb mázoló-szer puha padló számára.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 90 fill.

Arany-fénymáz

képekreték stb bearanyozására. 1 kis palaczk ára 40 fillér

Fehér „Glasur” fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. njonnnani befestésére. 1 kis doboz ára 90 fillér, 1 nagy doboz ára 1.50 fillér. Mindenkor kaphatók:

J. B. Misselbacher Sen. czégnél Gyulafehérvár.

Seabury & Johnson-féle

Benson-Tapasz

Leghathatósabb szer minden tapaszok közt.

Köszvény és hűlési következmények ellen.

Megrendelhető minden gyógyszár által.

Ritz Louis & Co., Hamburg, Holzbrücke 7—11.

Mindenütt kapható

Sarg's **Kalodonit.**

nélkülözhetetlen Fog-Créme

a fogakat tisztán, fehéren és egészségben tartja

A Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

egy régi kipróbált háziszere, a mely már több mint 30 év óta megbízható bedörzsöléssel alkalmaztatik köszvénynél, csúznál és meghűléseknél. Intés. Silányabb utánzatok miatt bevételekor mindig figyelemmel legyünk a „Horgony” védjegyre és a „Richter” czéggeljegyzésre. 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban ügyszólván minden gyógyszerárban kapható. Főraktár: Török József gyógyszeráránál Budapestben.

Richter F. Ad. és társa, osász. és kir. udvari szolgáltók, Rudolstadt.

Bizományos-Ügynök

egy elsőrangú kutvállalat részére, ásványviz raktár és képviselő átvétele végett szerződteik. Szíves ajánlatok referenciákkal „forrás-igazgatóság” jelige alatt

Mosse Rudolf hirdetési irodájához, BUDAPEST, V., Dorottya-utca 8. intézendők.

Püsp. Lyc. könyvnyomda könyvkötészeti osztálya GYULAFEHÉRVÁRTT.

Alapított 1899.

Gyulafehérvárt, 1901. május hó.

Tisztelt Czim !

Régóta hangoztatott általános óhajnak tettünk eleget, midőn **könyvnyomtató műintézetünket** egy minden részleteiben új és számos géppel felszerelt

könyvkötészeti * * *
*** * * osztályllyal**

bővítettük ki.

Midőn ezen nagy áldozatokkal berendezett ágát vállalatunknak becses figyelmébe ajánljuk, egyben bátorkodunk tisztelettel értesíteni, hogy **könyvkötészeti osztályunk** a saját kiadványaink elkészítésén kívül elfogad a közönség köréből jövő és minden a könyvkötés szakmájába vágó munkálatokat is, nevezetesen **protokollumok, mappák, index és fasciculus táblák, könyvtári és iskolai könyvek kötését, albumok, diszmunkák és házi pipere tárgyak** elkészítését stb. stb.

Könyvkötő műhelyünket tapasztalt szakemberek kezelik, kiknek kiváló gyakorlottsága teljes biztosítékot nyújt arra nézve, hogy a n. é. közönség legfokozottabb igényei is kielégítve lesznek.

Főelvünk különben az, hogy a t. munkaadók meglegedését úgy a munkák csinos kiállításával, mint a lehető leggyorsabb kiszolgálással és olcsó árainkkal kiérdemeljük.

Könyvnyomtató műintézetünk iránt sok éven át tanúsított nagybecsű támogatását vállalatunk ezen osztálya számára is kérve vagyunk

teljes tisztelettel

Püspöki Lyceumi Könyvnyomda és Könyvkötészet

Gyulafehérvárt.

A magy. kir. államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

BUDAPEST, Váci-kör 32. szám.

ajánlja a magy. kir. államvasutak gépgyárában készült
gőzoséplő-készleteit, szalma kazalozóit

„MILLENNIUM”

legújabb szerkezetű

fűkaszáló-, marokrakó- és kéveköttő aratógépeit

továbbá: a szab. osztr.-magyar államvasutársaság resiczai mezőgazdasági gépgyárában készült 4 lőerejű gőz-oséplő-készleteit, Sack rendszerű acélöntésű ekefővel ellátott ekéit és egyéb mezőgazdasági eszközeit.

STORFER LEO

Gyógyszertára a „SZT. ISTVÁNHÓZ”

GYULAFEHÉRVÁRT.

SALVATOR ARCKRÉM

ÉS

GLYCOL SZAPPAN

Kitűnően bevált és biztos hatású saját gyártmányú különlegességeimre tisztelettel felhívom a t. ez. hölgyközönség figyelmét.

A biztos hatás soha ki nem marad:
Szeptő, májfolt, bőrmor, pattanások, ránczok stb. eseteiben.

Egy tégely **SALVATOR ARCKRÉM** 90 fillér.
Egy üveg **GLYCOL SZAPPAN** 60 fillér.

Az összes 50.000 nyeremény
JEGYZÉKE.
A legnagyobb nyeremény legszorosabb esetben:
1.000.000 korona
A nyeremények részletes beosztása a következő:

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. a	400000
1 „ „	200000
2 „ „	100000
1 „ „	90000
1 „ „	80000
1 „ „	70000
2 „ „	60000
1 „ „	40000
3 „ „	30000
1 „ „	25000
7 „ „	20000
3 „ „	15000
31 „ „	10000
67 „ „	5000
3 „ „	3000
432 „ „	2000
763 „ „	1000
1238 „ „	500
90 „ „	300
31700 „ „	200
3900 „ „	170
4900 „ „	130
50 „ „	100
3900 „ „	80
2900 „ „	40
50,000 nyer. és jut. összében	13.167.000

Kiváló szerencse
TÖRÖK-nél.

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk
Öt millió koronánál többet nyertek nálunk nagyrabecsült vevőink.

Az egész világ legesélydusabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nemsokára újból kezdetét veszi.

100,000 sors-jegy 50,000

pénznyereménynyel sorsoltatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen **Tizenhárom millió 160.000 koronát**, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat **állami felügyelet alatt áll.** Az I-ső osztály **eredeti sorsjegyeinek** tervszerű betétjei a következők:

egy nyolczad ($\frac{1}{8}$) frt — **75** vagyis **150** korona
egy negyed ($\frac{1}{4}$) „ **150** „ **3—** „
egy fél ($\frac{1}{2}$) „ **3—** „ **6—** „
egy egész ($\frac{1}{1}$) „ **6—** „ **12—** „

A sorsjegyeket **utánvétellel** vagy a pénz beküldése ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk tekintettel arra hogy a **nyereményhúzások** már **május hó 22. és 23-án** lesznek, azonnal de legkésőbb

f. év május hó 22-ig
bizalommal hozzánk küldeni

Török A. és Tsa.

BANKHÁZ

Budapest.

Hazánk legnagyobb detail osztálysorsjáték üzlete.

Főáruházunk osztálysorsjáték osztályai:

1. Váci-körút 4a.
2. Múzeum-körút II.
3. Erzsébet-körút 54.

Rendelőlevél levágandó. **Török A. és Társa bankháza Budapest.**

Kérek részemre.....I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervszettel együtt küldeni.

Az összeget.....korona { utánvételezni kérem
postautalvánnyal küldöm
mellékelem bankjegyekben (bélyegekből) } A nem tetsző töröndő.

VILAGCIKK! Törvényesen védett hazai gyártmány, mely felülmúl minden más fogtisztító szert.

Legkellemesebb, legkitűnőbb és nélkülözhetetlen

fogtisztító-szer

tubusban,

fehéríti, konzerválja a fogakat, frissíti, üdíti a száját.
1 tubus 60 fillér (30 kr.) — Mindenütt kapható
Egyedüli készítő és fűszértküldési raktár;

SÁVOLY illatszergyára

gőzerőre berendezett hygien, kosmet, laboratorium,
magyar elsőrendű főm pipere-szappangyár

Budapest, VII., Damjanich-utca 28.

Gyári raktár és fióküzlet: **TEMESVÁROTT.**

Főraktár: Gyulafehérvárott **GOTH GYULA** illatszerész
NANI ÖDÖN átváltár kereskedő.

Első os. és kir. osztrák-magyar kizárólag szab.

Homlokzat-festék-gyár

Kronsteiner Károly Bécs, III., Hauptstr. 120. (saját házában).

Arany-érmekkel kitüntetve.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kir. katonai intéző-ségek, vasutak, ipari-bánya és gyári társulatok, építési vállalatok, építőmesterek, ugyszintén gyári és ingatlan tulajdonosok szállítója. E homlokzat-festékek, melyek mészből főldölhetők, száraz állapotban poralakban és 40 különböző mintában kilóként 16 krtól fölfelé szállíthatnak és a mi a festék szintisztatását illeti, azonos az olajfestékekkel.

Mintakártya, ugyszintén utasítás kívánatra ingyen és bérmentve küldetlik.

Nyomatott Papp Györgynél Gyulafehérvárt.